

Interpellation av Maria Jansson (Fi) till skolborgarrådet Isabel Smedberg Palmqvist (L) om resursskolornas framtid

Skolan har ett uppdrag som innebär att alla elever har rätt att utvecklas så långt som möjligt. Enligt skollagen har man också ett kompensatoriskt uppdrag som bland annat innebär att individer med funktionsnedsättning har rätt till stöd. I Stockholm finns det resursskolor som tar emot elever med ett omfattande behov av särskilt stöd för att klara av skolan. I dessa verksamheter finns kompetens och resurser för att möta elever med olika behov och förutsättningar som idag saknas i den ordinarie skolverksamheten. I Stockholmsregionen går 1600 barn i resursskolor och ytterligare 6000 barn står i kö för att få en plats.

Utbildningsförvaltningen har under de senaste åren blivit allt mer restriktiv i utbetalningen av tilläggsbelopp. Det har medfört att resursskolor nu tvingas till stängning och dra ner på antalet platser, samtidigt som efterfrågan är stor. Det drabbar barnen. Föräldrar vittnar om hur barn som tidigare varit ofrivilligt skolfrånvarande kommit tillbaka till undervisningen när de fått rätt stöd och hjälp i sin skolgång. För dessa elever, men även för elever som mött andra problem på grund av att deras behov inte tillgodosetts i den vanliga skolan innebär resursskolornas verksamhet ofta att de får en reell chans att gå i skolan på sina egna villkor. För föräldrarna innebär en placering i en fungerande resursskola ofta en trygghet och en lättnad. För staden är det en långsiktig investering för att alla elever ska kunna slutföra sin skolgång och få nödvändiga kunskaper, samtidigt som det är ett sätt att leva upp till kraven som ställs i skollagen. När staden drar tillbaka pengar och blivit restriktivare i bedömningar i utbetalandet av medel blir resultatet nu att man rycker undan mattan för barnen som äntligen fått positiv skolgång.

Självklart är det bra att staden öppnar egna resursskolor och satsar mer på särskilda undervisningsgrupper, men i dagsläget är detta inte nog, och det kommer att dröja innan staden har byggt upp kapaciteten som behövs för att ta emot alla elever med särskilda behov.

Förra året fattades ett beslut om ett tillfälligt stöd om 30 miljoner för att rädda resursskolor som larmade om risk för nedläggning. Anledningen till detta var att verksamheterna fått avslag på sina ansökningar om tilläggsbelopp. Stadens utbetalningar av tilläggsbelopp till skolorna minskade markant mellan 2019 och 2020. Detta har bland annat förklarats med att skolornas ansökningar inte räcker till och att utbildningsnämnden nu gör en noggrannare bedömning utifrån skollagen. Enligt denna ska tilläggsbelopp endast användas för att ersätta vad ett enskilt barn får i form av stöd. Brister skolan så ges lägre eller ingen ersättning. Detta trots att det konstaterats att elevernas behov av särskilt stöd är varaktiga och att det finns god dokumentation.

Situationen har lett till att många av de privata resursskolorna nu återigen larmar om att de riskerar att behöva lägga ned sina verksamheter. Såväl föräldraföreningar som skolornas ledningar oroar sig för hur framtiden ska bli och den ekonomiska situationen beskrivs som akut. Många av dessa skolor har dessutom redan meddelat att de inte kommer att ta in några nya elever till hösten. Även om ett strukturbidrag har införts så kvarstår frågan om en långsiktig lösning för såväl dessa skolor som de elever som fortsatt står i kö för att få en plats.

Med bakgrund av ovan vill jag fråga skolborgarrådet Smedberg-Palmqvist:

- Hur har dialogen skett mellan staden och skolorna när utbildningsförvaltningen blev mer restriktiva i sina bedömningar?
- Vad kommer att hända med barnen som går i de privata resursskolorna om de tvingas lägga ner?
- Hur många barn står nu utan plats på resursskolor?
- Om resursskolorna läggs ner och barnen går tillbaka till kommunala skolor, hur ser möjligheterna ut för att garantera det stöd som barnen behöver?